

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-11-06

Druk nr 915

Warszawa, 25 sierpnia 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Poprawki do Konwencji
o ochronie fizycznej materiałów
jądrowych, przyjętej w Wiedniu dnia
8 lipca 2005 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych, Minister Środowiska i Prezes Państwowej Agencji Atomistyki.

(-) Jarosław Kaczyński

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 8 lipca 2005 r. została przyjęta w Wiedniu Poprawka do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych.

Po zaznajomieniu się z powyższą Poprawką, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Poprawki do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, przyjętej w Wiedniu dnia 8 lipca 2005 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Poprawki do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, przyjętej w Wiedniu dnia 8 lipca 2005 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Konwencja o ochronie fizycznej materiałów jądrowych wraz z załącznikami I i II, otwarta do podpisu w Wiedniu i Nowym Jorku w dniu 3 marca 1980 r. (Dz. U. z 1989 r. Nr 17, poz. 93), weszła w życie z dniem 8 lutego 1987 r. Stronami przedmiotowej Konwencji jest aktualnie 112 państw, w tym Rzeczpospolita Polska oraz Wspólnota Euratom.

W dniach od 4 do 8 lipca 2005 r. odbyła się w Wiedniu Konferencja Dyplomatyczna w sprawie zmiany wyżej wymienionej Konwencji. Proces opracowania zmian przedmiotowej Konwencji został zapoczątkowany decyzją Dyrektora Generalnego Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej z czerwca 2001 r., powołującą międzynarodową grupę ekspertów prawnych oraz technicznych, i był kontynuowany od roku 2004 przez inicjatywę polityczną grupy 25 państw (w tym Rzeczypospolitej Polskiej), pod przewodnictwem Republiki Austrii. W wyniku prac grupy 25 państw powstał dokument noszący tytuł „Propozycja Podstawowa”, który stanowi podstawę działań podczas Konferencji Dyplomatycznej w sprawie zmian Konwencji.

Celem zmiany Konwencji rozszerzenie zakresu jej obowiązywania obejmującego ochronę fizyczną podczas stosowania, przechowywania oraz transportu materiałów jądrowych w granicach Państw-Stron Konwencji oraz ochronę fizyczną obiektów jądrowych. Dotychczas Konwencja obejmuje jedynie ochronę fizyczną materiałów jądrowych w transporcie międzynarodowym. W celu umożliwienia stosowania Konwencji do obiektów jądrowych wprowadzono w art. 1 Konwencji dwie nowe definicje: „obektu jądrowego” oraz „sabotażu” – rozumianego jako atak na obiekt jądrowy. Celem tej zmiany było objęcie wymaganiami ochrony fizycznej całości pokojowych zastosowań materiałów jądrowych, w tym obiektów jądrowych w Państwach-Stronach, a także – zapobieganie i zwalczanie przestępstw dotyczących tych materiałów i obiektów w skali światowej.

Tekst zmian Konwencji przyjęto przez konsensus i zawarto w Akcie Końcowym Konferencji.

Przyjęta Poprawka zmieniła także tytuł Konwencji, który ma brzmieć: „Konwencja o Ochronie Fizycznej Materiałów Jądrowych i Obiektów Jądrowych”. Akt Końcowy został podpisany przez przedstawicieli wszystkich 88 Państw-Stron Konwencji uczestniczących w Konferencji.

Z punktu widzenia Rzeczypospolitej Polskiej rozszerzenie zakresu obowiązywania Konwencji będzie mieć istotne znaczenie z uwagi na fakt, że państwa ościenne eksploatują i budują nowe elektrownie jądrowe, a także z uwagi na dyskutowaną w horyzoncie czasowym 15-20 lat budowę w Rzeczypospolitej Polskiej elektrowni jądrowej. Poprawka do Konwencji prowadzi do zwiększenia bezpieczeństwa jądrowego oraz ułatwienia międzynarodowej wymiany handlowej w dziedzinie technologii jądrowych, nawet w przypadku ewentualnego odstąpienia przez Rzeczpospolitą Polską od planów energetyki jądrowej.

Wprowadzenie poprawek do Konwencji jest konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa obrotu i eksploatacji materiałów jądrowych oraz obiektów jądrowych w nowych warunkach politycznych powstałych w latach 90-ych XX wieku i po roku 2000. W wyniku likwidacji podziału świata na dwa przeciwstawne bloki, stosujące ograniczanie wymiany, powstrzymywanie i kontrolę na granicach, zwiększona została swoboda obrotu towarami i technologiami, który musi być kontrolowany w sposób demokratyczny, przez państwa uczestniczące w wymianie. Materiały jądrowe oraz urządzenia i obiekty, w których znajdują one zastosowanie, są potencjalnie podatne na działania terrorystyczne i nie jest przypadkiem, że proces zmiany Konwencji został wszczęty przez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej jako odpowiedź na zagrożenie terrorystyczne.

Dodatkowym powodem, dla którego Rzeczpospolita Polska, podobnie jak pozostałe 112 Państw-Stron Konwencji, dążyła do wprowadzenia poprawek do Konwencji, było warunkowanie dostaw materiałów jądrowych i urządzeń jądrowych istnieniem, w państwie-odbiorcy, ochrony fizycznej na poziomach zależnych od rodzaju przedmiotu dostawy, uzgodnionych w niektórych

organizacjach międzynarodowych, takich jak na przykład Grupa Dostawców Jądrowych (Nuclear Suppliers Group), do której Rzeczpospolita Polska należy. Niektóre państwa, jak na przykład Stany Zjednoczone Ameryki oraz Federacja Rosyjska, wymagają odpowiednich klauzul w kontraktach na dostawy, zgodnych z rekomendacjami w zakresie ochrony fizycznej, wydanymi przez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej, które to rekomendacje są pochodnymi Konwencji. Rzeczpospolita Polska powinna związać się poprawkami do Konwencji i stosować określone tu poziomy ochrony, aby mieć możliwość nabywania materiałów (oraz urządzeń do ich stosowania), które nie występują na jej terytorium w ilościach umożliwiającym ich ekonomiczną eksploatację.

Narodowa odpowiedzialność Państw-Stron Konwencji za ochronę fizyczną materiałów jądrowych i obiektów jądrowych została wyraźnie sprecyzowana w projektowanym, zmienionym art. 2 pkt 2 Konwencji.

W nowym art. 2A Konwencji wprowadzono dla Państw-Stron obowiązek utworzenia systemu ochrony fizycznej (physical protection regime), obejmującego materiały jądrowe i obiekty jądrowe będące w zakresie jurysdykcji danego państwa. System taki powinien obejmować akty prawne oraz wskazywać organ odpowiedzialny za implementację instrumentów systemu. Instrumenty takie, obowiązujące w zakresie rozsądnym i praktycznie możliwym, są określone w zasadach podstawowych ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych (projektowany art. 2A ust. 3 Konwencji).

W nowym art. 5 Konwencji rozszerzono współpracę Państw-Stron o przypadki wiarygodnego zagrożenia sabotażem wymierzonym w materiał jądrowy lub obiekt jądrowy, w związku z czym zmienił się katalog czynów zagrożonych karą (art. 7 Konwencji), przez zdefiniowanie nowych przestępstw dotyczących sabotażu, przyczyniania się do organizowania lub kierowania działaniami przestępczymi i przemytem.

Mając na uwadze poszerzenie zakresu Konwencji, wprowadzono zmianę art. 6 Konwencji, dotyczącego ochrony informacji niejawnych.

Nowe art. 11A i 11B stanowią, że żadne z przestępstw wymienionych w art. 7, dotyczących materiałów jądrowych, nie może być traktowane, w przypadku

wystąpienia o ekstradycję lub o wzajemną pomoc prawną, jako akt polityczny, akt związany z działalnością polityczną lub podyktowany motywami politycznymi. W związku z tym, wniosek o ekstradycję lub wzajemną pomoc prawną nie może być przedmiotem odmowy uzasadnionej względami politycznymi. Z drugiej strony jednak żadne z postanowień Konwencji nie może być interpretowane jako zobligowanie do bezwarunkowej akceptacji wniosku o ekstradycję lub wzajemną pomoc prawną, o ile strona, do której wpłynął taki wniosek, ma istotne podstawy, aby przypuszczać, że wniosek taki był spowodowany zamiarem poddania osoby, której on dotyczy, prześladowaniom na tle rasowym, religijnym, narodowym, etnicznym lub związanym z poglądami politycznymi lub że pogorszy położenie tej osoby z wyżej wymienionych powodów.

Nowy art. 13A Konwencji stanowi, że żaden z przepisów Konwencji nie ma wpływu na transfer technologii jądrowej dla celów pokojowych, podejmowany w celu wzmocnienia ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.

Zmiana art. 14 chroni prawa Państwa-Strony, na którego terytorium popełniono przestępstwo albo wykroczenie, które dotyczy materiałów jądrowych i obiektów jądrowych, do ochrony tajemnicy informacji dotyczących podjętego postępowania karnego.

Przyjęcie projektowanych zmian przedmiotowej Konwencji pociąga za sobą konieczność nowelizacji ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2004 r. Nr 161, poz. 1689 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2006 r. Nr 52, poz. 378), polegającej na:

- 1) zmianie przepisu art. 41 ust. 1 ustawy przez rozszerzenie obowiązku ochrony fizycznej materiałów jądrowych w rozumieniu art. 3 pkt 19 ustawy na obiekty jądrowe oraz związane z nimi budynki i urządzenia, których uszkodzenie lub zakłócenie pracy mogłoby spowodować istotne skutki z punktu widzenia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej. W obowiązującym stanie prawnym te obiekty, urządzenia i budynki podlegają ochronie fizycznej zgodnie z przepisami o ochronie osób i mienia, natomiast szczególnej ochronie fizycznej, określonej w ustawie – Prawo

atomowe, podlegają materiały jądrowe oraz miejsca, w których się one znajdują. Konsekwencją jest zmiana ustawy – Prawo atomowe, a także nowelizacja rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony fizycznej materiałów jądrowych (Dz. U. Nr 98, poz. 983);

- 2) zmianie art. 77 ust. 2 pkt 1 i 2 przez rozszerzenie zadań krajowych punktów kontaktowych o przyjmowanie z Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej oraz punktów kontaktowych innych państw i organizacji międzynarodowych – powiadomień o zagrożeniu sabotażem w odniesieniu do materiałów jądrowych i obiektów jądrowych, a także o przypadkach wystąpienia takiego sabotażu. Zadania krajowych punktów kontaktowych zostaną także rozszerzone o przekazywanie do Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej oraz punktów kontaktowych innych państw i organizacji międzynarodowych powiadomień o zagrożeniu sabotażem w odniesieniu do materiałów jądrowych i obiektów jądrowych, a także o przypadkach wystąpienia takiego sabotażu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Konieczne będzie rozważenie ewentualnych, niewielkich zmian w Kodeksie karnym w celu pełnej implementacji Konwencji, w tym uwzględnienie ciężkiego charakteru przestępstw przeciwko materiałom jądrowym i obiektom jądrowym.

Skutki społeczne będą polegać na istotnym zwiększeniu bezpieczeństwa związanego z zastosowaniami materiałów jądrowych, co przyczyni się również do pozytywnego przedstawienia opinii publicznej nowoczesnych technologii wykorzystujących materiały jądrowe.

W zakresie skutków gospodarczych zmiana Konwencji ułatwi podmiotom krajowym dostęp do nowoczesnych technologii wykorzystujących materiały jądrowe i zmniejszy ryzyko występujące przy ich stosowaniu.

W zakresie skutków finansowych zmiana Konwencji spowoduje wzrost kosztów osobowych i rzeczowych krajowych jednostek eksploatujących materiały jądrowe w wysokości około 250 tys. zł. Wspomniane koszty zostaną sfinansowane w ramach środków własnych tych jednostek. Z uwagi na procedurę wejścia w życie poprawek do Konwencji nie przewiduje się, aby mogły one wejść w życie w przyszłym roku, a więc plany finansowe jednostek

eksploatujących materiały jądrowe, zawierające zadania wynikające ze zmiany Konwencji, tworzone byłyby dopiero na 2008 rok.

Zmiany Konwencji nie będą miały wpływu na budżet państwa i na budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Zmiana Konwencji dotyczy następujących podmiotów krajowych:

- 1) jednostek organizacyjnych prowadzących działalność z materiałami jądrowymi i eksploatujących obiekty jądrowe;
- 2) ministra właściwego do spraw gospodarki, do którego należą sprawy działalności związanej z wykorzystaniem energii atomowej na potrzeby społeczno-gospodarcze kraju;
- 3) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki będącego organem właściwym w sprawach bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej;
- 4) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, sprawującego nadzór nad Zakładem Unieszkodliwiania Odpadów Promieniotwórczych.

W zakresie skutków politycznych dzięki przystąpieniu do Konwencji Rzeczpospolita Polska znajdzie się w grupie państw rozwiniętych, które dążą do pokojowego wykorzystania energii jądrowej przy zachowaniu bezpieczeństwa wobec zagrożeń terrorystycznych, udziału w handlowej wymianie międzynarodowej, ochrony środowiska naturalnego przed potencjalnymi zagrożeniami wynikającymi z bezprawnego użycia materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.

Poprawka do Konwencji przyjęta w dniu 8 lipca 2005 r. została przyjęta w trybie art. 20 Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, otwartej do podpisu w Wiedniu i Nowym Jorku w dniu 3 marca 1980 r. Poprawka przyjęta w powyższym trybie podlega dalszej procedurze krajowej według prawa wewnętrznego (ratyfikacja, zatwierdzenie, przyjęcie). Na podstawie art. 20 ust. 2 Konwencji Poprawka taka wejdzie w życie dla każdego Państwa-Strony, które złoży dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia Poprawki, trzydziestego dnia po dacie, w której dwie trzecie Państw-Stron złożyło depozytariuszowi dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia Poprawki.

Następnie Poprawka wejdzie w życie dla każdego innego Państwa-Strony w dniu, w którym takie Państwo-Strona złoży swój dokument ratyfikacyjny, przyjęcia lub zatwierdzenia Poprawki.

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Poprawką do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, przede wszystkim z uwagi na wskazane wyżej skutki w zakresie konieczności zmiany obowiązującego ustawodawstwa, będzie wymagało zastosowania trybu, o którym mowa w art. 89 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, to jest ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Wykaz państw, które uczestniczyły w Konferencji:

1. Republika Albanii
2. Algierska Republika Ludowo-Demokratyczna
3. Republika Argentyńska
4. Republika Armenii
5. Związek Australijski
6. Republika Austrii
7. Republika Azerbejdżanu
8. Republika Białorusi
9. Królestwo Belgii
10. Republika Boliwii
11. Bośnia i Hercegowina
12. Federacyjna Republika Brazylii
13. Republika Bułgarii
14. Burkina Faso
15. Republika Kamerunu
16. Kanada
17. Republika Chile
18. Chińska Republika Ludowa
19. Republika Kolumbii
20. Republika Chorwacji
21. Republika Kuby
22. Republika Cypryjska
23. Republika Czeska
24. Królestwo Danii
25. Republika Ekwadoru
26. Republika Estońska
27. Republika Finlandii
28. Republika Francuska
29. Republika Federalna Niemiec
30. Republika Grecka
31. Republika Gwatemali
32. Republika Hondurasu
33. Republika Węgierska
34. Republika Islandii
35. Republika Indii
36. Republika Indonezji
37. Irlandia
38. Państwo Izrael
39. Republika Włoska
40. Japonia
41. Republika Kenii
42. Republika Korei
43. Państwo Kuwejt
44. Republika Łotewska
45. Republika Libańska
46. Wielka Arabska Libijska Dżamahirija Ludowo-Socjalistyczna
47. Księstwo Lichtensteinu
48. Republika Litewska

49. Wielkie Księstwo Luksemburga
50. Republika Madagaskaru
51. Republika Mali
52. Republika Malty
53. Meksykańskie Stany Zjednoczone
54. Księstwo Monako
55. Mongolia
56. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii
57. Królestwo Marokańskie
58. Republika Mozambiku
59. Republika Namibii
60. Królestwo Niderlandów
61. Nowa Zelandia
62. Republika Nikaragui
63. Królestwo Norwegii
64. Sułtanat Omanu
65. Islamska Republika Pakistanu
66. Republika Paragwaju
67. Republika Peru
68. Rzeczpospolita Polska
69. Republika Portugalska
70. Republika Filipin
71. Republika Mołdowy
72. Rumunia
73. Federacja Rosyjska
74. Republika Senegalu
75. Serbia i Czarnogóra
76. Republika Słowacka
77. Republika Słowenii
78. Królestwo Hiszpanii
79. Republika Sudanu
80. Królestwo Szwecji
81. Konfederacja Szwajcarska
82. Republika Tunezyjska
83. Republika Turcji
84. Turkmenistan
85. Ukraina
86. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej
87. Stany Zjednoczone Ameryki
88. Wschodnia Republika Urugwaju

Poprawka do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych

1. Tytuł Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, przyjętej 26 października 1979 r. (zwanej dalej „Konwencją”), otrzymuje następujące brzmienie:

KONWENCJA O OCHRONIE FIZYCZNEJ MATERIAŁÓW JĄDROWYCH I
OBIEKTÓW JĄDROWYCH

2. Preambuła Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

PAŃSTWA STRONY NINIEJSZEJ KONWENCJI,

UZNAJĄC prawo wszystkich państw do rozwijania i stosowania energii jądrowej do celów pokojowych, a także ich uprawnione interesy związane z potencjalnymi korzyściami wynikającymi z pokojowego stosowania energii jądrowej,

PRZEKONANE o potrzebie ułatwiania międzynarodowej współpracy i transferu technologii jądrowej służącej do pokojowego stosowania energii jądrowej,

PAMIĘTAJĄC, że ochrona fizyczna ma żywotne znaczenie dla ochrony zdrowia publicznego, bezpieczeństwa, środowiska oraz bezpieczeństwa krajowego i międzynarodowego,

PAMIĘTAJĄC o celach i zasadach Karty Narodów Zjednoczonych, które dotyczą utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz sprzyjania dobrosąsiedzkiemu i przyjaznym stosunkom i współpracy pomiędzy państwami,

UZNAJĄC, że na mocy ustępu 4 artykułu 2 Karty Narodów Zjednoczonych „wszystkie państwa członkowskie w swych relacjach międzynarodowych powstrzymują się od stosowania groźby lub użycia siły wymierzonej w niepodzielność terytorialną lub niezależność polityczną dowolnego państwa, lub w jakikolwiek inny sposób niezgodnej z celami Narodów Zjednoczonych”,

PRZYWOŁUJĄC Deklarację w sprawie sposobów likwidacji międzynarodowego terroryzmu, załączoną do rezolucji Zgromadzenia Ogólnego 49/60 z 9 grudnia 1994,

PRAGNĄC oddalić potencjalne zagrożenia związane z nielegalnym obrotem, bezprawnym przejęciem i użytkowaniem materiałów jądrowych oraz sabotażem wymierzonym w materiały jądrowe i obiekty jądrowe, a także zauważając, że ochrona

fizyczna przed takimi aktami stała się sprawą budzącą coraz większe zaniepokojenie na poziomie krajowym i międzynarodowym,

GŁĘBOKO ZANIEPOKOJONE światową eskalacją aktów terroru we wszystkich ich postaciach i przejawach, a także zagrożeniami związanymi z międzynarodowym terroryzmem i przestępczością zorganizowaną,

WIERZĄC, że ochrona fizyczna odgrywa ważną rolę we wspieraniu celów związanych z nierozprzestrzenianiem broni jądrowej i antyterroryzmem,

PRAGNĄC za pomocą niniejszej Konwencji przyczynić się do wzmocnienia na całym świecie ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych stosowanych w celach pokojowych,

PRZEKONANE, że przestępstwa dotyczące materiałów jądrowych i obiektów jądrowych budzą poważne zaniepokojenie, oraz że istnieje pilna potrzeba przyjęcia odpowiednich i skutecznych rozwiązań lub wzmocnienia rozwiązań już istniejących, dla zapewnienia zapobiegania takim przestępstwom, a także ich wykrywania i karania,

PRAGNĄC dalszego wzmocnienia współpracy międzynarodowej w zakresie ustanowienia skutecznych środków ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych, zgodnych z prawem krajowym każdego z Państw-Stron Konwencji oraz z niniejszą Konwencją,

PRZEKONANE, że niniejsza Konwencja powinna stanowić uzupełnienie rozwiązań w zakresie bezpiecznego użytkowania, przechowywania i transportu materiałów jądrowych oraz bezpiecznej eksploatacji obiektów jądrowych,

UZNAJĄC istnienie zaleceń dotyczących ochrony fizycznej, sformułowanych na poziomie międzynarodowym i co jakiś czas aktualizowanych, które mogą dostarczać wytycznych co do współczesnych sposobów osiągnięcia skutecznych poziomów ochrony fizycznej,

UZNAJĄC również, że za skuteczną ochronę fizyczną materiałów jądrowych i obiektów jądrowych wykorzystywanych do celów wojskowych odpowiada państwo posiadające takie materiały jądrowe i obiekty jądrowe, oraz przyjmując, że takie materiały i obiekty są i będą nadal objęte ścisłą ochroną fizyczną,

UZGODNIŁY co następuje:

3. W artykule 1 Konwencji, po ustępie (c) dodaje się dwa nowe ustępy w następującym brzmieniu:

(d) „obiekt jądrowy” oznacza obiekt (włącznie ze związanymi z nim budynkami i wyposażeniem), w którym materiały jądrowe są wytwarzane, przetwarzane, wykorzystywane, przemieszczane, przechowywane lub składowane, jeśli uszkodzenie lub ingerencja w taki obiekt może prowadzić do uwolnienia znaczącej ilości promieniowania lub materiału promieniotwórczego;

(e) „sabotaż” oznacza wszelkie umyślne działanie wymierzone przeciw obiektowi jądrowemu lub materiałowi jądrowemu, będącemu w użyciu, przechowywanemu albo transportowanemu, które może bezpośrednio lub pośrednio narazić zdrowie i bezpieczeństwo personelu, ogółu ludności lub środowiska poprzez narażenie na promieniowanie lub uwolnienie substancji promieniotwórczych.

4. Po artykule 1 Konwencji dodaje się nowy artykuł 1A w następującym brzmieniu:

Artykuł 1A

Niniejsza Konwencja ma na celu osiągnięcie i utrzymanie na całym świecie skutecznej ochrony fizycznej materiałów jądrowych stosowanych do celów pokojowych oraz obiektów jądrowych wykorzystywanych do celów pokojowych; zapobieganie i zwalczanie przestępstw dotyczących takich materiałów i obiektów na całym świecie, jak również ułatwienie współpracy w tym zakresie pomiędzy Państwami-Stronami.

5. Artykuł 2 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do materiałów jądrowych wykorzystywanych do celów pokojowych - w trakcie ich użytkowania, przechowywania oraz transportu - a także do obiektów jądrowych wykorzystywanych do celów pokojowych, jednak pod warunkiem, że artykuły 3 i 4 oraz ustęp 4 artykułu 5 niniejszej Konwencji stosują się wyłącznie do materiałów jądrowych podczas ich transportu międzynarodowego.

2. Odpowiedzialność za ustanowienie, wdrożenie i utrzymywanie systemu ochrony fizycznej w obrębie danego Państwa-Strony spoczywa wyłącznie na tym państwie.
3. Poza zobowiązaniami formalnie podjętymi przez Państwa-Strony na mocy niniejszej Konwencji, żadne z postanowień niniejszej Konwencji nie może być interpretowane jako naruszające suwerenne prawa państwa.
4. (a) Żadne z postanowień niniejszej Konwencji nie narusza innych praw, zobowiązań i odpowiedzialności Państw-Stron, wynikających z prawa międzynarodowego, a w szczególności z celów i zasad Karty Narodów Zjednoczonych i międzynarodowego prawa humanitarnego.

(b) Działania sił zbrojnych podczas konfliktu zbrojnego - ponieważ rozumie się, że podlegają międzynarodowemu prawu humanitarnemu - nie są objęte postanowieniami niniejszej Konwencji, a działania podejmowane przez siły wojskowe państwa w trakcie wypełniania ich oficjalnych obowiązków - zważywszy, że podlegają innym przepisom prawa międzynarodowego - nie podlegają postanowieniom niniejszej Konwencji.

(c) Żadne z postanowień niniejszej Konwencji nie może być uznane za legalne upoważnienie do użycia - lub grożenia użyciem - siły wymierzonej przeciw materiałom jądrowym lub obiektom jądrowym wykorzystywanym do celów pokojowych.

(d) Żadne z postanowień niniejszej Konwencji nie oznacza darowania ani w jakikolwiek sposób zalegalizowania czynów bezprawnych, ani nie wyklucza podjęcia kroków sądowych na podstawie innych przepisów prawa.
5. Niniejsza Konwencja nie znajduje zastosowania do materiałów jądrowych używanych lub pozostających w posiadaniu dla celów wojskowych, ani do obiektów jądrowych zawierających takie materiały.
6. Po artykule 2 Konwencji dodaje się artykuł 2A w następującym brzmieniu:

Artykuł 2A

1. Każde z Państw-Stron ustanowi, wdroży i utrzyma odpowiedni system ochrony fizycznej dający się zastosować do materiałów jądrowych i obiektów jądrowych znajdujących się pod jego jurysdykcją, mając na celu:

- (a) ochronę przed kradzieżą i innym bezprawnym przejęciem materiałów jądrowych podczas jego użytkowania, przechowywania i transportu;
- (b) zapewnienie wdrożenia szybkich i kompleksowych rozwiązań umożliwiających lokalizację i – o ile jest to właściwe – odzyskanie zaginionych lub skradzionych materiałów jądrowych; jeśli materiały te znajdują się poza jego terytorium, Państwo-Strona działa zgodnie z postanowieniami artykułu 5;
- (c) ochronę materiałów jądrowych i obiektów jądrowych przed sabotażem; oraz
- (d) łagodzenie lub minimalizowanie radiologicznych skutków sabotażu.

2. Wdrażając ustęp 1, każde z Państw-Stron:

- (a) ustanowi i utrzyma prawne i dozоровe struktury regulujące kwestie ochrony fizycznej;
- (b) ustanowi lub wyznaczy kompetentny organ lub organy właściwej władzy, odpowiedzialne za wdrożenie tych prawnych i dozоровych struktur; oraz
- (c) podejmie inne właściwe kroki niezbędne dla ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.

3. Realizując zobowiązania wynikające z ustępów 1 i 2, każde Państwo-Strona, bez uszczerbku dla jakichkolwiek innych postanowień niniejszej Konwencji, zastosuje w rozsądnym i praktycznym zakresie następujące podstawowe zasady ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.

ZASADA PODSTAWOWA A: *Odpowiedzialność państwa*

Odpowiedzialność za ustanowienie, wdrożenie i utrzymanie systemu ochrony fizycznej na terytorium danego państwa spoczywa wyłącznie na tym państwie.

ZASADA PODSTAWOWA B: *Odpowiedzialność podczas transportu międzynarodowego*

Odpowiedzialność państwa za zapewnienie, by materiały jądrowe były odpowiednio chronione, rozciąga się na międzynarodowy transport tych materiałów aż do momentu właściwego i należytego przekazania tej odpowiedzialności innemu państwu.

ZASADA PODSTAWOWA C: *Prawne i dozorowe struktury*

Państwo jest odpowiedzialne za ustanowienie i utrzymywanie prawnych i dozorowych struktur regulujących kwestie ochrony fizycznej. Struktury te powinny przewidywać ustanowienie odpowiednich wymogów ochrony fizycznej i powinny obejmować system ewaluacji i wydawania zezwoleń lub innych procedur nadających uprawnienia. Struktury te powinny obejmować system kontroli obiektów jądrowych i transportu w celu weryfikacji spełniania odpowiednich wymogów i warunków zezwolenia lub innego dokumentu uprawniającego, oraz w celu ustanowienia sposobów egzekwowania przestrzegania odpowiednich wymogów i warunków, włącznie ze skutecznymi karami.

ZASADA PODSTAWOWA D: *Kompetentny organ właściwej władzy*

Państwo powinno ustanowić lub wyznaczyć kompetentny organ właściwej władzy, który odpowiada za wdrożenie prawnych i dozorowych struktur, i jest wyposażony w uprawnienia, kompetencje oraz środki finansowe i kadrowe stosowne do wypełniania nałożonych nań obowiązków. Państwo powinno podjąć działania zapewniające rzeczywistą niezależność pomiędzy działaniem kompetentnego organu właściwej władzy tego państwa i działaniem jakiegokolwiek innego organu zajmującego się promocją lub wykorzystaniem energii jądrowej.

ZASADA PODSTAWOWA E: *Odpowiedzialność posiadacza zezwolenia*

Należy wyraźnie określić zakresy odpowiedzialności za wdrażanie różnych elementów ochrony fizycznej w obrębie danego państwa. Państwo powinno zapewnić, że główna odpowiedzialność za wdrożenie ochrony fizycznej materiałów jądrowych lub obiektów jądrowych spoczywa na posiadaczach stosownych zezwoleń lub innych dokumentów uprawniających (np. na operatorach lub przewoźnikach).

ZASADA PODSTAWOWA F: *Kultura bezpieczeństwa*

Wszystkie organizacje zaangażowane we wdrażanie ochrony fizycznej powinny nadać należyty priorytet kulturze bezpieczeństwa, jej rozwijaniu i utrzymywaniu,

niezbędnym dla zapewnienia jej skutecznego wprowadzenia w życie w całej strukturze organizacyjnej.

ZASADA PODSTAWOWA G: *Zagrożenie*

Ochrona fizyczna w danym państwie powinna się opierać na aktualnej ocenie zagrożenia tego państwa.

ZASADA PODSTAWOWA H: *Podejście stopniowane*

Wymogi ochrony fizycznej należy oprzeć na podejściu stopniowanym, uwzględniając aktualną ocenę zagrożenia, względną atrakcyjność i charakter materiałów, a także potencjalne skutki związane z nieuprawnionym usunięciem materiałów jądrowych oraz z sabotażem wymierzonym w materiały jądrowe lub obiekty jądrowe.

ZASADA PODSTAWOWA I: *Zabezpieczenie wielostopniowe*

Wymogi w zakresie ochrony fizycznej w danym państwie powinny odzwierciedlać koncepcję kilku poziomów i metod ochrony (strukturalne i inne techniczne, osobowe i organizacyjne), które przeciwnik musiałby przewyciężyć lub obejść dla zrealizowania swoich celów.

ZASADA PODSTAWOWA J: *Zapewnienie jakości*

W celu uzyskania pewności, iż spełnione zostały określone wymogi dotyczące wszystkich działań istotnych z punktu widzenia ochrony fizycznej, należy ustanowić i wdrożyć politykę zapewnienia jakości i programy zapewnienia jakości.

ZASADA PODSTAWOWA K: *Plany na sytuacje nieprzewidziane*

Wszyscy posiadacze zezwoleń i odpowiednie władze powinni przygotować plany na sytuacje nieprzewidziane (nadzwyczajne) dotyczące reagowania na nieuprawnione usunięcie materiałów jądrowych albo sabotaż wymierzony w obiekty jądrowe lub materiały jądrowe, albo na próby takich działań, oraz powinni prowadzić stosowne ćwiczenia.

ZASADA PODSTAWOWA L: *Poufność*

Państwo powinno określić wymogi dotyczące ochrony poufności informacji, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby zaszkodzić ochronie fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.

4. (a) Przepisy niniejszego artykułu nie znajdują zastosowania do jakichkolwiek materiałów jądrowych, co do których Państwo-Strona w uzasadniony sposób stwierdza, że nie wymagają objęcia systemem ochrony fizycznej wprowadzonym stosownie do ustępu 1, przy uwzględnieniu charakteru tych materiałów, ich ilości i względnej atrakcyjności oraz potencjalnych skutków radiologicznych i innych, związanych z jakimkolwiek nieuprawnionym działaniem wymierzonym w takie materiały oraz z aktualną oceną zagrożenia takich materiałów.

(b) Materiały jądrowe, które nie są objęte postanowieniami niniejszego artykułu na mocy litery (a), powinny być chronione zgodnie z praktyką roztropnego zarządzania.

7. Artykuł 5 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

1. Państwa-Strony wskazują punkty kontaktowe ds. wchodzących w zakres niniejszej Konwencji i podają sobie nawzajem do wiadomości informacje o tych punktach, bezpośrednio lub poprzez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej.

2. W przypadku kradzieży, rabunku lub innego bezprawnego przejęcia materiałów jądrowych, lub wiarygodnego zagrożenia takim czynem, Państwa-Strony - zgodnie ze swym prawem krajowym - w maksymalnym możliwym zakresie zapewniają współpracę i udzielają pomocy w odzyskaniu i ochronie takich materiałów każdemu państwu, które o to prosi. W szczególności:

(a) Państwo-Strona podejmuje odpowiednie działania w celu możliwie jak najszybszego poinformowania innych państw, które jego zdaniem mogą być tym zainteresowane, o każdym przypadku kradzieży, rabunku lub innego bezprawnego przejęcia materiałów jądrowych albo o wiarygodnym zagrożeniu takim czynem, oraz – o ile jest to właściwe – informuje Międzynarodową Agencję Energii Atomowej i inne stosowne organizacje międzynarodowe;

(b) czyniąc to, zainteresowane Państwa-Strony, gdy uznają to za właściwe, wymieniają informacje między sobą, z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej oraz z innymi stosownymi organizacjami międzynarodowymi, mając na celu ochronę zagrożonych materiałów jądrowych, weryfikację

nienaruszenia pojemnika transportowego lub odzyskanie bezprawnie przejętych materiałów jądrowych, oraz:

- i. koordynują swoje działania wykorzystując kanały dyplomatyczne i inne uzgodnione;
- ii. udzielają pomocy, jeśli zostaną o to poproszone;
- iii. zapewniają zwrot odzyskanych materiałów jądrowych, skradzionych lub zaginionych na skutek wymienionych wyżej zdarzeń.

Sposoby realizowania przedmiotowej współpracy określają zainteresowane Państwa-Strony.

3. W przypadku wiarygodnego zagrożenia sabotażem wymierzonym w materiały jądrowe lub obiekt jądrowy, lub w przypadku takiego sabotażu, Państwa-Strony, w maksymalnym możliwym zakresie, zgodnie z ich prawem krajowym i w zgodzie z ich stosownymi zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego, współpracują w następujący sposób:

- (a) jeśli Państwo-Strona wie o wiarygodnym zagrożeniu sabotażem wymierzonym w materiały jądrowe lub obiekty jądrowe znajdujące się na terytorium innego państwa, to pierwsze z tych państw podejmuje decyzję w sprawie wszczęcia stosownych działań w celu jak najszybszego poinformowania o tym drugiego państwa oraz – o ile jest to właściwe – Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, mając na celu zapobieżenie sabotażowi;
- (b) w przypadku sabotażu wymierzonego w materiały jądrowe lub obiekty jądrowe znajdujący się na terytorium Państwa-Strony i jeśli w ocenie tego państwa skutki radiologiczne takiego zdarzenia mogą dotknąć inne państwa, to państwo to, bez uszczerbku dla swych innych zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego, podejmuje stosowne działania dla jak najszybszego poinformowania państwa lub państw, które mogą być dotknięte skutkami radiologicznymi oraz – o ile jest to właściwe – Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej i innych właściwych

organizacji międzynarodowych, mając na celu zminimalizowanie lub złagodzenie skutków radiologicznych takiego zdarzenia;

(c) jeśli Państwo-Strona występuje o udzielenie pomocy na podstawie liter (a) i (b), to każde z Państw-Stron, do których wnioski o udzielenie pomocy został skierowany, bezzwłocznie podejmuje decyzję w sprawie możliwości udzielenia pomocy oraz zakresie i warunkach tej pomocy i powiadamia o niej wnioskującą Państwo-Stronę, bezpośrednio lub poprzez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej;

(d) koordynacja i współpraca na podstawie liter (a)-(c) odbywa się dyplomatycznymi lub innymi uzgodnionymi kanałami. Sposób realizacji tej współpracy określają dwustronnie lub wielostronnie zainteresowane Państwa Strony.

4. Państwa-Strony, o ile jest to właściwe, współpracują i konsultują się ze sobą bezpośrednio lub poprzez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej i inne właściwe organizacje międzynarodowe, w celu uzyskania wytycznych dotyczących projektowania, utrzymywania i doskonalenia systemów ochrony fizycznej materiałów jądrowych w międzynarodowym transporcie.

5. Państwo-Strona może, gdy uzna to za właściwe, współpracować i konsultować się z innymi Państwami-Stronami bezpośrednio lub poprzez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej i inne właściwe organizacje międzynarodowe, w celu uzyskania ich wytycznych dotyczących projektowania, utrzymywania i doskonalenia ich krajowych systemów ochrony fizycznej materiałów jądrowych znajdujących się w krajowym użytkowaniu, przechowywaniu i transporcie, a także dotyczących ochrony fizycznej obiektów jądrowych.

8. Artykuł 6 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

1. Państwa-Strony podejmują stosowne działania - zgodne z ich prawem krajowym - dla ochrony poufności wszelkich informacji otrzymywanych w trybie poufnym na podstawie postanowień niniejszej Konwencji od innego Państwa-Strony lub poprzez udział w działalności prowadzonej w celu wdrożenia niniejszej Konwencji. Jeśli Państwa-Strony przekazują w trybie poufnym informacje organizacjom międzynarodowym lub państwom, które nie są stronami niniejszej

Konwencji, to podejmuje się działania zapewniające ochronę poufności takich informacji. Państwo-Strona, które w trybie poufnym uzyskało informację od innego Państwa-Strony, może przekazać tę informację stronom trzecim wyłącznie za zgodą tego innego Państwa-Strony.

2. Niniejsza Konwencja nie wymaga od Państw-Stron udzielania jakichkolwiek informacji, których przekazywania zabrania prawo krajowe, lub które mogłyby zaszkodzić bezpieczeństwu danego państwa albo ochronie fizycznej materiałów jądrowych lub obiektów jądrowych.

9. Ustęp 1 artykułu 7 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

1. Działanie umyślne będące:

- (a) czynem bez legalnego upoważnienia polegającym na pozyskaniu, posiadaniu, stosowaniu, przekazaniu, wprowadzaniu zmian, składowaniu lub rozproszeniu materiałów jądrowych, który powoduje lub może spowodować śmierć lub ciężki uszczerbek na zdrowiu lub znaczną szkodę w mieniu lub środowisku;
- (b) kradzieżą lub rabunkiem materiałów jądrowych;
- (c) przywłaszczeniem lub uzyskaniem w drodze oszustwa materiałów jądrowych;
- (d) czynem polegającym na przewozie, przesłaniu lub przemieszczeniu materiałów jądrowych na lub poza terytorium państwa bez legalnego upoważnienia;
- (e) czynem wymierzonym przeciw obiektowi jądrowemu lub czynem zakłócającym eksploatację obiektu jądrowego, jeżeli sprawca umyślnie powoduje lub jest świadom tego, że czyn ten może spowodować śmierć lub ciężki uszczerbek na zdrowiu lub znaczną szkodę w mieniu lub środowisku na skutek narażenia na promieniowanie lub uwolnienia substancji promieniotwórczych, z wyłączeniem czynów podejmowanych w zgodzie z prawem krajowym Państwa-Strony, na terytorium którego obiekt jądrowy jest zlokalizowany;
- (f) czynem będącym żądaniem wydania materiałów jądrowych przy użyciu groźby lub zastosowania siły albo jakiejkolwiek innej formy zastraszenia;
- (g) groźbą;

- i. użycia materiałów jądrowych do spowodowania śmierci lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub znacznej szkody dotyczącej własności lub środowiska, albo popełnienia przestępstwa opisanego w literze (e), lub
 - ii. popełnienia przestępstwa opisanego w literach (b) i (e) w celu skłonienia osoby prawnej lub fizycznej, organizacji międzynarodowej lub państwa do wykonania - lub odstąpienia od wykonania - jakiegoś czynu;
- (h) próby popełnienia któregoś z przestępstw opisanych w literach (a) – (e);
- (i) czynu polegającego na uczestnictwie w którymś z przestępstw opisanych w literach (a) – (h);
- (j) czynu jakiegokolwiek osoby, która organizuje lub kieruje innymi w celu popełnienia przestępstwa opisanego w literach (a) – (h); oraz
- (k) czynu przyczyniającego się do popełnienia któregokolwiek z przestępstw opisanych w literach (a) – (h) przez grupę osób działających we wspólnym celu; jeśli czyn taki jest umyślny oraz :
- i. dokonany w celu ułatwienia działalności przestępczej lub wspierania przestępczego zamiaru grupy, przy czym taka działalność lub zamiar obejmuje popełnienie przestępstwa opisanego w literach (a) – (g); albo
 - ii. dokonany w sytuacji posiadania wiedzy odnośnie zamiaru grupy co do popełnienia przestępstwa opisanego w literach (a) – (g);
- każde z Państw-Stron traktuje jako przestępstwo karalne na mocy swojego prawa krajowego.
10. Po artykule 11 Konwencji dodaje się dwa nowe artykuły, artykuł 11A i artykuł 11B, w następującym brzmieniu:

Artykuł 11A

Żadne z przestępstw przytoczonych w artykule 7 nie może być dla potrzeb ekstradycji lub wzajemnej pomocy prawnej uznane za przestępstwo polityczne lub za mające związek z przestępstwem politycznym, czy też za przestępstwo wynikające z

motywów politycznych. Skutkiem tego, wniosku o ekstradycję lub wzajemną pomoc prawną, opartego na takim przestępstwie, nie można odrzucić powołując się wyłącznie na to, że dotyczy on przestępstwa politycznego lub przestępstwa związanego z przestępstwem politycznym, czy też przestępstwa wynikającego z motywów politycznych.

Artykuł 11B

Żadnego z zapisów niniejszej Konwencji nie można interpretować jako narzucenia obowiązku ekstradycji lub udzielenia wzajemnej pomocy prawnej, jeśli Państwo-Strona, do którego taki wniosek jest skierowany, ma istotne powody do przypuszczania, że wniosek o ekstradycję za przestępstwa przytoczone w artykule 7 lub wniosek o udzielenie wzajemnej pomocy prawnej w odniesieniu do takich przestępstw sformułowano w celu prześladowania lub ukarania człowieka z powodu jego rasy, wyznania, narodowości, pochodzenia etnicznego lub przekonań politycznych, albo że zastosowanie się do tego wniosku spowodowałoby w sytuacji tego człowieka uszczerbek z któregokolwiek z tych powodów.

11. Po artykule 13 Konwencji dodaje się nowy artykuł 13A w następującym brzmieniu:

Artykuł 13A

Żadne z postanowień niniejszej Konwencji nie wpływa na transfer technologii jądrowych dla celów pokojowych, podejmowany dla wzmocnienia ochrony fizycznej materiałów jądrowych i obiektów jądrowych.

12. Ustęp 3 artykułu 14 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

3. Jeśli przestępstwo dotyczy materiałów jądrowych podczas jego krajowego użytkowania, przechowywania lub transportu, zaś zarówno domniemany sprawca, jak i materiały jądrowe pozostają na terytorium Państwa-Strony, na którym przestępstwo zostało popełnione, lub jeśli przestępstwo dotyczy obiektu jądrowego i domniemany sprawca pozostaje na terytorium Państwa-Strony, na którym przestępstwo zostało popełnione, to żadnego z postanowień niniejszej Konwencji nie można interpretować jako wymogu, by to Państwo-Strona udzielało informacji o postępowaniu karnym związanym z takim przestępstwem.

13. Artykuł 16 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

1. Po upływie pięciu lat od wejścia w życie poprawki przyjętej 8 lipca 2005 roku depozytariusz zwoła konferencję Państw-Stron w celu dokonania przeglądu wdrożenia niniejszej Konwencji oraz jej adekwatności w odniesieniu do preambuły, całej części operatywnej oraz załączników, w świetle sytuacji, jaka wówczas będzie panować.
 2. Później, w odstępach czasu nie krótszych niż pięć lat, większość Państw-Stron może spowodować zwołanie kolejnych konferencji poświęconych temu samemu celowi, przedkładając propozycję tej treści depozytariuszowi.
14. Przepis ^{b/} w załączniku II do Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:
- ^{b/} Materiał nie napromieniony w reaktorze lub materiał napromieniony w reaktorze, dla którego poziom promieniowania w odległości 1 metra bez osłony jest równy lub mniejszy niż 1 grej/godz. (100 rad/godz.).
15. Przepis ^{c/} w załączniku II do Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:
- ^{c/} Inne paliwo, które ze względu na pierwotną zawartość materiału rozszczepialnego zostało przed napromienieniem zaliczone do kategorii I i II, można zaliczyć do kategorii o jeden stopień niższej, jeśli poziom promieniowania tego paliwa w odległości 1 metra bez osłony przekracza wartość 1 grej/godz. (100 rad/godz.).

Amendment to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material

1. The Title of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material adopted on 26 October 1979 (hereinafter referred to as "the Convention") is replaced by the following title:

CONVENTION ON THE PHYSICAL PROTECTION OF NUCLEAR MATERIAL AND NUCLEAR FACILITIES

2. The Preamble of the Convention is replaced by the following text:

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

RECOGNIZING the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

CONVINCED of the need to facilitate international co-operation and the transfer of nuclear technology for the peaceful application of nuclear energy,

BEARING IN MIND that physical protection is of vital importance for the protection of public health, safety, the environment and national and international security,

HAVING IN MIND the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and co-operation among States,

CONSIDERING that under the terms of paragraph 4 of Article 2 of the Charter of the United Nations, "All members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations,"

RECALLING the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994,

DESIRING to avert the potential dangers posed by illicit trafficking, the unlawful taking and use of nuclear material and the sabotage of nuclear material and nuclear facilities, and noting that physical protection against such acts has become a matter of increased national and international concern,

DEEPLY CONCERNED by the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations, and by the threats posed by international terrorism and organized crime,

BELIEVING that physical protection plays an important role in supporting nuclear non-proliferation and counter-terrorism objectives,

DESIRING through this Convention to contribute to strengthening worldwide the physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for peaceful purposes,

CONVINCED that offences relating to nuclear material and nuclear facilities are a matter of grave concern and that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures, or to strengthen existing measures, to ensure the prevention, detection and punishment of such offences,

DESIRING to strengthen further international co-operation to establish, in conformity with the national law of each State Party and with this Convention, effective measures for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities,

CONVINCED that this Convention should complement the safe use, storage and transport of nuclear material and the safe operation of nuclear facilities,

RECOGNIZING that there are internationally formulated physical protection recommendations that are updated from time to time which can provide guidance on contemporary means of achieving effective levels of physical protection,

RECOGNIZING also that effective physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for military purposes is a responsibility of the State possessing such nuclear material and nuclear facilities, and understanding that such material and facilities are and will continue to be accorded stringent physical protection,

HAVE AGREED as follows:

3. In Article 1 of the Convention, after paragraph (c), two new paragraphs are added as follows:

- (d) "nuclear facility" means a facility (including associated buildings and equipment) in which nuclear material is produced, processed, used, handled, stored or disposed of, if damage to or interference with such facility could lead to the release of significant amounts of radiation or radioactive material;
- (e) "sabotage" means any deliberate act directed against a nuclear facility or nuclear material in use, storage or transport which could directly or indirectly endanger the health and safety of personnel, the public or the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances.

4. After Article 1 of the Convention, a new Article 1A is added as follows:

Article 1A

The purposes of this Convention are to achieve and maintain worldwide effective physical protection of nuclear material used for peaceful purposes and of nuclear facilities used for peaceful purposes; to prevent and combat offences relating to such material and facilities worldwide; as well as to facilitate co-operation among States Parties to those ends.

5. Article 2 of the Convention is replaced by the following text:

1. This Convention shall apply to nuclear material used for peaceful purposes in use, storage and transport and to nuclear facilities used for peaceful purposes, provided, however, that articles 3 and 4 and paragraph 4 of article 5 of this Convention shall only apply to such nuclear material while in international nuclear transport.

2. The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State Party rests entirely with that State.

3. Apart from the commitments expressly undertaken by States Parties under this Convention, nothing in this Convention shall be interpreted as affecting the sovereign rights of a State.

4. (a) Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States Parties under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.

(b) The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by the military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

(c) Nothing in this Convention shall be construed as a lawful authorization to use or threaten to use force against nuclear material or nuclear facilities used for peaceful purposes.

(d) Nothing in this Convention condones or makes lawful otherwise unlawful acts, nor precludes prosecution under other laws.

5. This Convention shall not apply to nuclear material used or retained for military purposes or to a nuclear facility containing such material.

6. After Article 2 of the Convention, a new Article 2A is added as follows:

Article 2A

1. Each State Party shall establish, implement and maintain an appropriate physical protection regime applicable to nuclear material and nuclear facilities under its jurisdiction, with the aim of:
 - (a) protecting against theft and other unlawful taking of nuclear material in use, storage and transport;
 - (b) ensuring the implementation of rapid and comprehensive measures to locate and, where appropriate, recover missing or stolen nuclear material; when the material is located outside its territory, that State Party shall act in accordance with article 5;
 - (c) protecting nuclear material and nuclear facilities against sabotage; and
 - (d) mitigating or minimizing the radiological consequences of sabotage.
2. In implementing paragraph 1, each State Party shall:
 - (a) establish and maintain a legislative and regulatory framework to govern physical protection;
 - (b) establish or designate a competent authority or authorities responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework; and
 - (c) take other appropriate measures necessary for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.
3. In implementing the obligations under paragraphs 1 and 2, each State Party shall, without prejudice to any other provisions of this Convention, apply insofar as is reasonable and practicable the following Fundamental Principles of Physical Protection of Nuclear Material and Nuclear Facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE A: *Responsibility of the State*

The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State rests entirely with that State.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE B: *Responsibilities During International Transport*

The responsibility of a State for ensuring that nuclear material is adequately protected extends to the international transport thereof, until that responsibility is properly transferred to another State, as appropriate.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE C: *Legislative and Regulatory Framework*

The State is responsible for establishing and maintaining a legislative and regulatory framework to govern physical protection. This framework should provide for the establishment of applicable physical protection requirements and include a system of evaluation and licensing or other procedures to grant authorization. This framework should include a system of inspection of nuclear facilities and transport to verify compliance with applicable requirements and conditions of the license or other authorizing document, and to establish a means to enforce applicable requirements and conditions, including effective sanctions.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE D: *Competent Authority*

The State should establish or designate a competent authority which is responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework, and is provided with adequate authority, competence and financial and human resources to fulfill its assigned responsibilities. The State should take steps to ensure an effective independence between the functions of the State's competent authority and those of any other body in charge of the promotion or utilization of nuclear energy.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE E: *Responsibility of the License Holders*

The responsibilities for implementing the various elements of physical protection within a State should be clearly identified. The State should ensure that the prime responsibility for the implementation of physical protection of nuclear material or of nuclear facilities rests with the holders of the relevant licenses or of other authorizing documents (e.g., operators or shippers).

FUNDAMENTAL PRINCIPLE F: *Security Culture*

All organizations involved in implementing physical protection should give due priority to the security culture, to its development and maintenance necessary to ensure its effective implementation in the entire organization.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE G: *Threat*

The State's physical protection should be based on the State's current evaluation of the threat.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE H: *Graded Approach*

Physical protection requirements should be based on a graded approach, taking into account the current evaluation of the threat, the relative attractiveness, the nature of the material and potential consequences associated with the unauthorized removal of nuclear material and with the sabotage against nuclear material or nuclear facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE I: *Defence in Depth*

The State's requirements for physical protection should reflect a concept of several layers and methods of protection (structural or other technical, personnel and organizational) that have to be overcome or circumvented by an adversary in order to achieve his objectives.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE J: *Quality Assurance*

A quality assurance policy and quality assurance programmes should be established and implemented with a view to providing confidence that specified requirements for all activities important to physical protection are satisfied.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE K: *Contingency Plans*

Contingency (emergency) plans to respond to unauthorized removal of nuclear material or sabotage of nuclear facilities or nuclear material, or attempts thereof, should be prepared and appropriately exercised by all license holders and authorities concerned.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE L: *Confidentiality*

The State should establish requirements for protecting the confidentiality of information, the unauthorized disclosure of which could compromise the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

4. (a) The provisions of this article shall not apply to any nuclear material which the State Party reasonably decides does not need to be subject to the physical protection regime established pursuant to paragraph 1, taking into account the nature of the material, its quantity and relative attractiveness and the potential radiological and other consequences associated with any unauthorized act directed against it and the current evaluation of the threat against it.

(b) Nuclear material which is not subject to the provisions of this article pursuant to sub-paragraph (a) should be protected in accordance with prudent management practice.

7. Article 5 of the Convention is replaced by the following text:

1. States Parties shall identify and make known to each other directly or through the International Atomic Energy Agency their point of contact in relation to matters within the scope of this Convention.

2. In the case of theft, robbery or any other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, States Parties shall, in accordance with their national law, provide co-operation and assistance to the maximum feasible extent in the recovery and protection of such material to any State that so requests. In particular:

(a) a State Party shall take appropriate steps to inform as soon as possible other States, which appear to it to be concerned, of any

theft, robbery or other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations;

- (b) in doing so, as appropriate, the States Parties concerned shall exchange information with each other, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations with a view to protecting threatened nuclear material, verifying the integrity of the shipping container or recovering unlawfully taken nuclear material and shall:
 - (i) co-ordinate their efforts through diplomatic and other agreed channels;
 - (ii) render assistance, if requested;
 - (iii) ensure the return of recovered nuclear material stolen or missing as a consequence of the above-mentioned events.

The means of implementation of this co-operation shall be determined by the States Parties concerned.

3. In the case of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility or in the case of sabotage thereof, States Parties shall, to the maximum feasible extent, in accordance with their national law and consistent with their relevant obligations under international law, co-operate as follows:

- (a) if a State Party has knowledge of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in another State, the former shall decide on appropriate steps to be taken in order to inform that State as soon as possible and, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations of that threat, with a view to preventing the sabotage;
- (b) in the case of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in a State Party and if in its view other States are likely to be radiologically affected, the former, without prejudice to its other obligations under international law, shall take appropriate steps to inform as soon as possible the State or the States which are likely to be radiologically affected and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to minimizing or mitigating the radiological consequences thereof;
- (c) if in the context of sub-paragraphs (a) and (b), a State Party requests assistance, each State Party to which a request for assistance is directed shall promptly decide and notify the requesting State Party, directly or through the International Atomic Energy Agency,

whether it is in a position to render the assistance requested and the scope and terms of the assistance that may be rendered;

- (d) co-ordination of the co-operation under sub-paragraphs (a) to (c) shall be through diplomatic or other agreed channels. The means of implementation of this co-operation shall be determined bilaterally or multilaterally by the States Parties concerned.

4. States Parties shall co-operate and consult, as appropriate, with each other directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining guidance on the design, maintenance and improvement of systems of physical protection of nuclear material in international transport.

5. A State Party may consult and co-operate, as appropriate, with other States Parties directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining their guidance on the design, maintenance and improvement of its national system of physical protection of nuclear material in domestic use, storage and transport and of nuclear facilities.

8. Article 6 of the Convention is replaced by the following text:

1. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations or to States that are not parties to this Convention in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected. A State Party that has received information in confidence from another State Party may provide this information to third parties only with the consent of that other State Party.

2. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material or nuclear facilities.

9. Paragraph 1 of Article 7 of the Convention is replaced by the following text:

1. The intentional commission of:

- (a) an act without lawful authority which constitutes the receipt, possession, use, transfer, alteration, disposal or dispersal of nuclear material and which causes or is likely to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment;

- (b) a theft or robbery of nuclear material;
- (c) an embezzlement or fraudulent obtaining of nuclear material;
- (d) an act which constitutes the carrying, sending, or moving of nuclear material into or out of a State without lawful authority;
- (e) an act directed against a nuclear facility, or an act interfering with the operation of a nuclear facility, where the offender intentionally causes, or where he knows that the act is likely to cause, death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances, unless the act is undertaken in conformity with the national law of the State Party in the territory of which the nuclear facility is situated;
- (f) an act constituting a demand for nuclear material by threat or use of force or by any other form of intimidation;
- (g) a threat:
 - (i) to use nuclear material to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment or to commit the offence described in sub-paragraph (e), or
 - (ii) to commit an offence described in sub-paragraphs (b) and (e) in order to compel a natural or legal person, international organization or State to do or to refrain from doing any act;
- (h) an attempt to commit any offence described in sub-paragraphs (a) to (e);
- (i) an act which constitutes participation in any offence described in sub-paragraphs (a) to (h);
- (j) an act of any person who organizes or directs others to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (h); and
- (k) an act which contributes to the commission of any offence described in sub-paragraphs (a) to (h) by a group of persons acting with a common purpose; such act shall be intentional and shall either:
 - (i) be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence described in sub-paragraphs (a) to (g), or
 - (ii) be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (g)

shall be made a punishable offence by each State Party under its national law.

10. After Article 11 of the Convention, two new articles, Article 11A and Article 11B, are added as follows:

Article 11A

None of the offences set forth in article 7 shall be regarded for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 11B

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 7 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

11. After Article 13 of the Convention, a new Article 13A is added as follows:

Article 13A

Nothing in this Convention shall affect the transfer of nuclear technology for peaceful purposes that is undertaken to strengthen the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

12. Paragraph 3 of Article 14 of the Convention is replaced by the following text:

3. Where an offence involves nuclear material in domestic use, storage or transport, and both the alleged offender and the nuclear material remain in the territory of the State Party in which the offence was committed, or where an offence involves a nuclear facility and the alleged offender remains in the territory of the State Party in which the offence was committed, nothing in this Convention shall be interpreted as requiring that State Party to provide information concerning criminal proceedings arising out of such an offence.

13. Article 16 of the Convention is replaced by the following text:

1. A conference of States Parties shall be convened by the depositary five years after the entry into force of the Amendment adopted on 8 July 2005 to review the implementation of this Convention and its adequacy as concerns the preamble, the whole of the operative part and the annexes in the light of the then prevailing situation.

2. At intervals of not less than five years thereafter, the majority of States Parties may obtain, by submitting a proposal to this effect to the depositary, the convening of further conferences with the same objective.

14. Footnote ^{b/} of Annex II of the Convention is replaced by the following text:

^{b/} Material not irradiated in a reactor or material irradiated in a reactor but with a radiation level equal to or less than 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.

15. Footnote ^{e/} of Annex II of the Convention is replaced by the following text:

^{e/} Other fuel which by virtue of its original fissile material content is classified as Category I and II before irradiation may be reduced one category level while the radiation level from the fuel exceeds 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/*1467* /2006/DP/ko

Warszawa, *23* czerwca 2006 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności:

- projektu uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia Poprawki do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, przyjętej dnia 8 lipca 2005 roku w Wiedniu, do ratyfikacji,
 - projektu ustawy o ratyfikacji Poprawki do Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, przyjętej w Wiedniu dnia 8 lipca 2005 roku,
- z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Ewę Ośniecką – Tamecką

Szanowna Pani Minister!

W związku z przedłożonym projektem uchwały Rady Ministrów (pismo nr RM-111-12-06) oraz projektem ustawy (pismo nr RM-10-11-06), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Treść projektowanych regulacji prawnych jest zgodna z przepisami prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Janusz Stańczyk
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Spraw Zagranicznych

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2006-06-23